

« شهید حجه الاسلام محمد چاوشی امام جماعت مسجد لرزاده تهران »

ایشان به سال ۱۳۲۳ هـ ش در «ایانه» از روستاهای نظنز و در خانواده‌ای مذهبی دیده به جهان گشود و در پنج سالگی همراه خانواده در تهران سکونت گزید. دوره ابتدایی را شبانه در تهران به پایان برد. سپس در حوزه علمیه تهران به فراگیری علوم اسلامی پرداخت. او انسانی متقی و زاهد و عابد بود.

شهید چاوشی درد مستضعفان را حس می‌کرد. چون در خانواده‌ای فقیر زندگی می‌کرد و ناچار بود که برای رفع نیازهای ضروری زندگی خویش کار کند. این ویژگی خانوادگی و احساس اوضاع آن دوران، در وجود او در دوران طلبگی، موجب شکوفایی استعدادهای وی شد، از این رو لذا زندگی بسیار ساده و بی‌آلایشی داشت. اتاق او با موکتی ساده فرش شده بود. در برابر مردم متواضع بود. به راستی زی‌طلبگی داشت و فقط به شعار بسنده نمی‌کرد. از این رو قسمتی از درآمد خود را در اختیار فقرا و مستمندان قرار می‌داد.

شهید چاوشی سخنی نافذ و گیرا داشت، و از شهادتی ژرف برخوردار بود. او همواره می‌گفت:

«کفن من بر روی سرم است».

در سخنرانی‌ها می‌گفت:

«آن کس که از رژیم پهلوی تنفر نداشته باشد، نمازش هم باطل است».

در مسائل سیاسی روشن بینی خاصی داشت. در مسجد لرزاده تهران بر روی منبر می‌گفت: «مردم شما پاسبان‌ها و افسران جوان را نکشید؛ باید مهره‌های حساس و فعال امریکایی نابود شوند تا رژیم سقوط کند».

در سخنرانی‌ها، مردم را به مبارزه برضد طاغوت دعوت می‌کرد و به همین سبب بارها دستگیر شد و مورد شکنجه قرار گرفت. وی با روح بلند و ایمان قوی همه این مشکلات را به جان خرید و خم به ابرو نیاورد. در تظاهرات و راهپیمایی‌ها شرکت فعال داشت. آخرین بار که در مسجد لرزاده تهران سخن می‌گفت دژخیمان شاه مسجد را محاصره کردند و به رگبار بستند، که منجر به شهادت چند تن از مردم شد، شهید چاوشی را هم دستگیر کردند و به زندان کمپته و سپس اوین و قصر بردند و زندانی کردند که با اوجگیری مبارزات مردم آزاد شد.

پس از پیروزی انقلاب در قسمت عقیدتی سیاسی نیروی دریایی و معاونت لجستیکی این نیرو به فعالیت مشغول شد و با تمام توان در آشنا ساختن پرسنل این نیرو با اسلام کوشش کرد. قسمتی از فعالیت‌های او در نیروی دریایی عبارت‌اند از:

۱- اقامه نماز جماعت؛ ۲- تشکیل کلاس؛ ۳- تأسیس کتابخانه با دو هزار جلد کتاب؛ ۴- کوشش برای رفع تبعیض و حمایت از پرسنل کم درآمد؛ ۵- عیادت از مجروحان جنگ و قدردانی و تحسین و تشویق از افراد فعال خود خدمت گزار.

او در راه شکوفایی و پاسداری از انقلاب هر سختی و دشواری را به جان می‌خرید.
اما سرانجام در تاریخ ۱۶ اسفند ۱۳۶۰ در راه حضور در محل خدمت، به دست منافقین به شهدای همیشه جاوید
تاریخ پیوست و پاداش فداکاری‌های خویش را از خدای بزرگ گرفت.

منبع: مرکز رسیدگی به امور مساجد